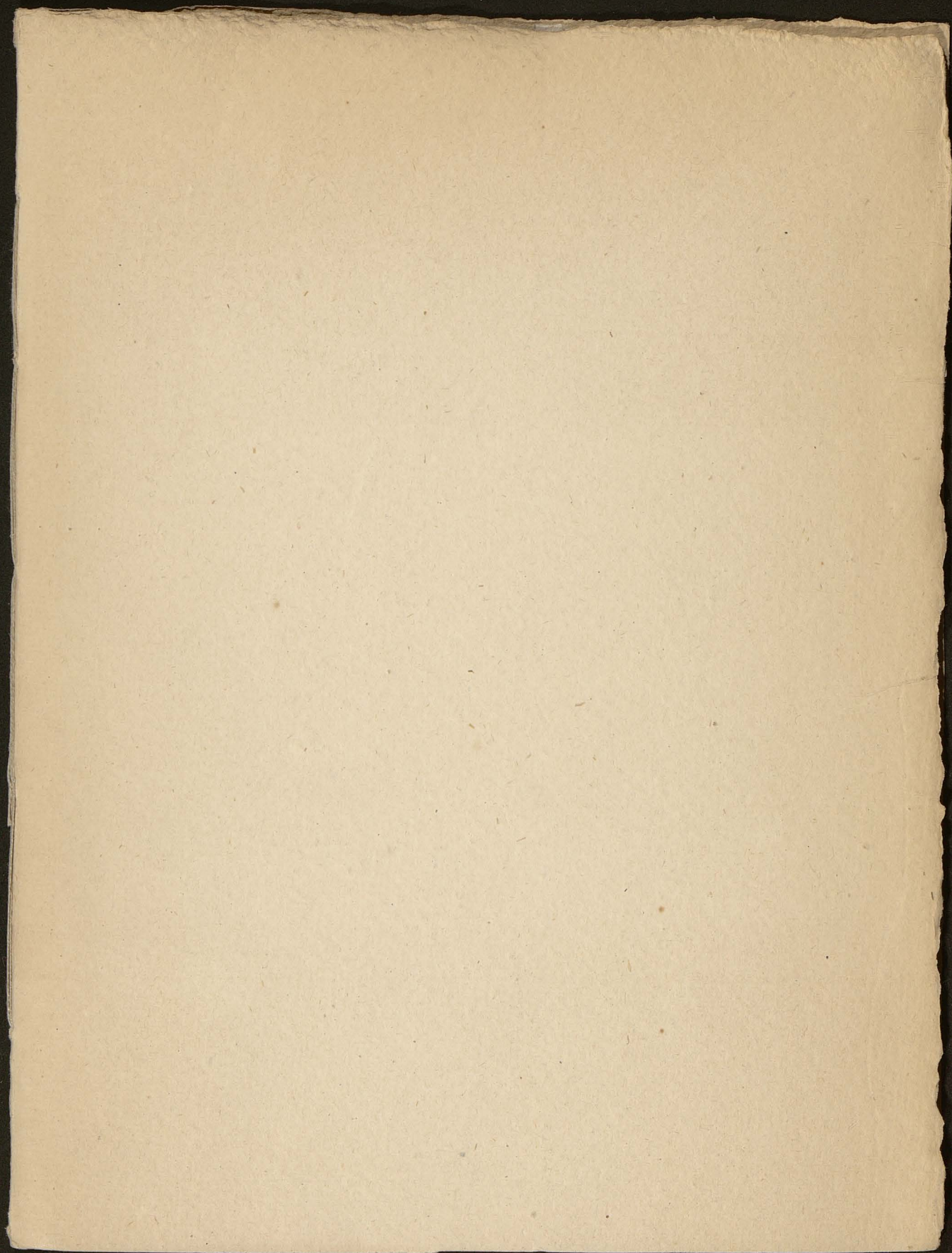

x. b. 40.
4066

4066

CIMELIA

Philologia
Grammatica latina.

A. 4A
Alexandri Gallii: Exercitium secunde partis
Alexandri magistri Johannis de Glogovia.

fragm. finis desit.

Impressum... ad impensas... Joannis Haller...
arte... Casperi Hochfeder 1504 (Cracoviae)

(Fragment obeginnyj karty: Sign. a-a6 (6 kart);
e-e6 (6 kart) oraz s-i3 (2 karty)

Cała dzieto powinno mieć 105 kart nie licząc.

(Sign. a-s)

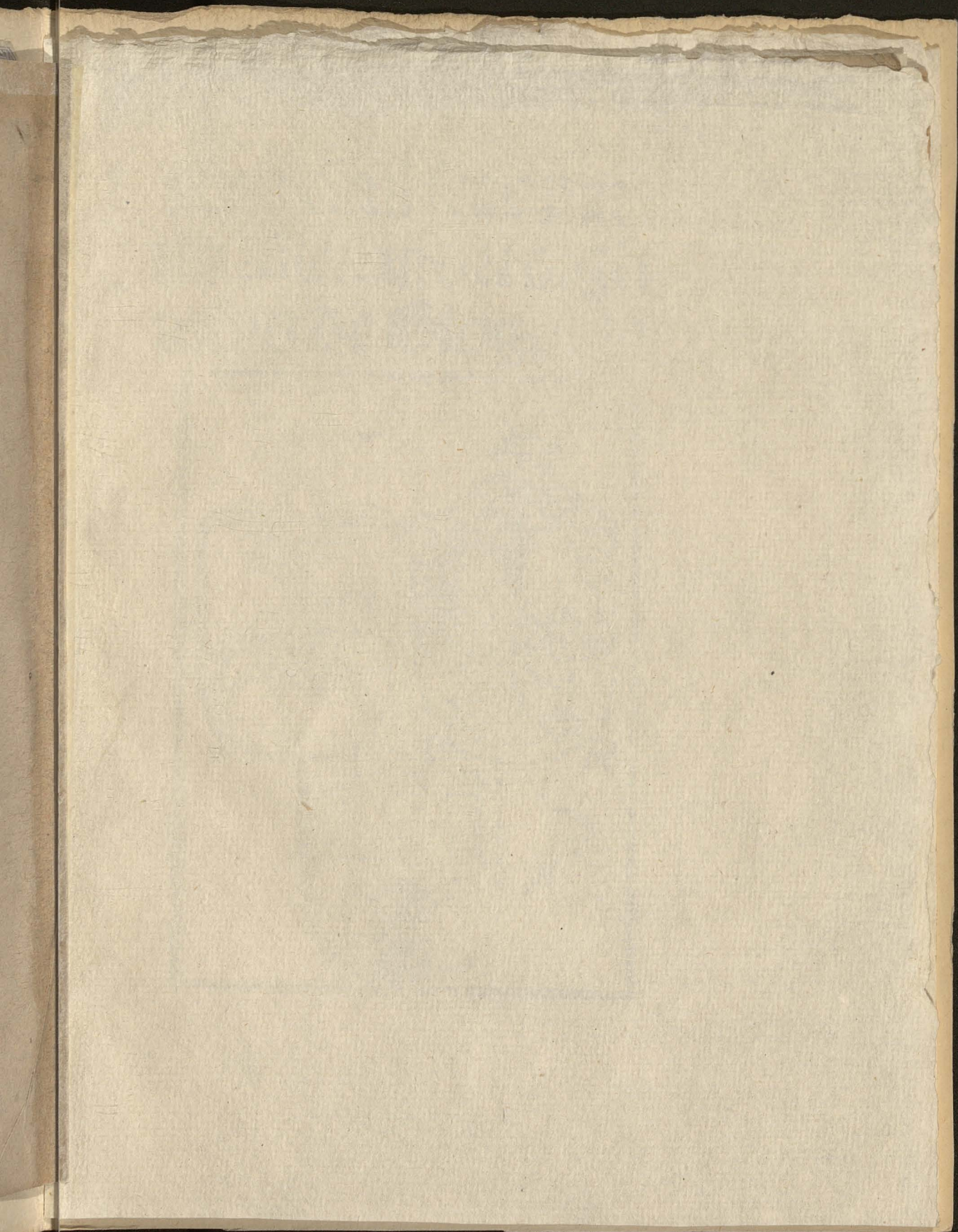
Ob. Janowski: Nachricht. IV Theil, pag. 110 N° XXVI.

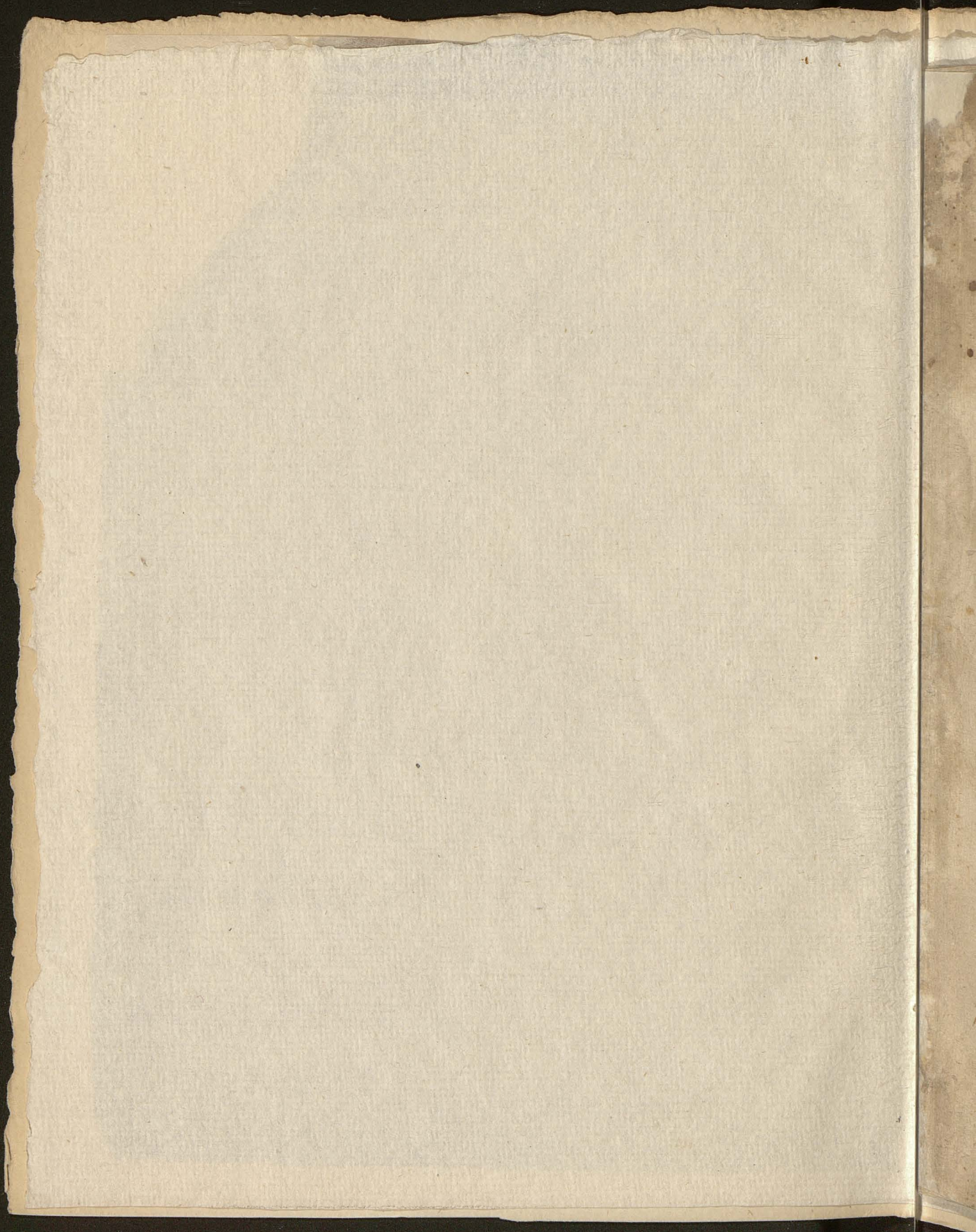
Gram. 836

4066

WXX 100

vol. 13

Exercitiū scde par-
tis Alexandri m̃gr̃i
ioh̃is de Blogouia

Lin 4066

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

Sintaxis commendatio.

Alexandri Gallici quē plurimi

ordinis minorū et sacre pagine professorē excellentissimū catha-
logoq; sanctorū inscriptum affirmāt Secūda pars doctrinalis
sui de artificiosa dictionis constructione ordine et regimine cum
cōpendiosa elucidatione iuniorū institutione p magm̃ Joan-
nem Slogouiensem in vniuersitate florigera Lracouienſi bre-
uiter in vnum relecta.

Artis grāmāticę precepta Alexander ille gallicus
quem plurimi et despectum et abſtiendū ſomniant
in ſecunda parte doctrinalis ſui. Artem deniq; re-
gendi conſtruendi et ordinandi dictionum elegan-
tiſſime edocuit ex proprietatibusq; rerum et modis eſſendi vt ex
radice precepta et regulas in diaſynthetica obſeruandas cōſcri-
pſit: vt id quod artis eſſet ex natura probaretur. Ille enim: na-
ture proceſſus a ſummo deo inſtitutus noſcitur vt in terrenis et
celeſtibus regimen et ordo optimaq; rerū vnio inueniret. In
numero eſſi pondere meſura et ordine omnia conſtituta diui-
ne tradunt littere et vbi ordo nō eſt omne bonum abeſt. Sic et
in arte que naturā imitat vt ille Ariſtotiles omniū philoſophā-
tium princeps ſecūdo philoſophorū edocuit fieri oportet: vt itaq;
incipientū et iuniorū animi i diaſynthetice preceptis et regulis
et exercitari edoceriq; poſſent Ego Magiſter Iohannes Slo-
gouienſis alme florentiſſimeq; vniuerſitatis Studiū Lracouie-
ſis maioris Collegij artiſtarū Collegiatus. pro laude dei: glo-
ria: ſamaq; vniuerſitatis noſtre et pro iuniorū ſtudentum inſti-
tutione queſtiones compendioſas cū argumentatōibus in ſe-
cundaz partem Alexandri Gallici breuiter recolligere inſtitui.
Impreſſum autē eſt hoc opus ad impenſas optimi humaniſſi-
miq; viri domini Iohannis Haller Ciuis Lracouienſis viroz
doctorū fautoris excellentiſſimi. Arte autē ſolertis viri Caſpari
Hochfeder. Anno xpi Ieſu ſaluatoris currente. 1504. Hunc
vero propoſitum in nomine eiūſdem ſaluatoris eiūſq; genitricis
Marie virginis digniſſime. Felicit̃ incipio.

Proemium.

¶ Circa iniciū secundę partis

Alexandri Querit pmo vtrū scđe partis alexandri scientia cuius subiectū est pforatōis ad aliam relata ad dialintheticā habeat reduci. Pro intellectōe questōis mote

Notādum pmo Questio ista tria querit. Pri-

mo querit vtrū noticia scđe partis alexandri debet dici scientia. Scđo querit vtrū pforatōis ad aliā relata sit subiectū in scientia scđe partis alexandri. Tercio querit vtrū sciētia scđe partis alexandri ptinet z reduci habeat ad dialintheticā. Pro pte prima questōis intelligēda Scien-

dum postq̄ alexander in prima pte doctrinalis sui determinauit de his q̄ ad ethymologiā ptinet iam hic recto ordine deter-

minat de his q̄ pertinet ad dialintheticā. In pma enī parte de terminauit de declinatōe nomīn z verborū cōiugatōe. In scđa pte determinat de regimine z pstructione quē ordinē seruandū in pmo pmisit cū dixit. Hinc p posse meo vocū regimē referabo zc. Et hic in pncipio partis scđe dicit hīc iubet ordo libri

vocū regimē referari. Diuidit itaq̄ hec ps scđa doctrinalis in duo capitula. Prīmū est de regimine. Scđm de cōstructione. Prīmū incipit ibi. Tult intrāitio. Scđm ibi. Est post pdicta cōstructio iure locanda. Rō aut ordinis quare prius determi-

nat de regimine q̄ de pstructione est ista. Iuxta enī Aristotilē pri-

mo methaphisice simpliciora sunt priora cōpositis: cōstat aut q̄ regimē ē pprietas dictionū simpliciu: cōstructio aut est pprie-

tas dictionū adinuicē vnitarū z iūctarū recto ergo ordine pri-

determinat de regimine z postea de pstructione. Sequit corolla-

rie q̄ regimē ad pstructionem habet se vt inferius ad suū superius vt scilicet regimē sit inferius z pstructio superius. Rō q̄ vbiq̄ q̄ est regimē ibi ē cōstructio sed nō ecōuerso. Inter adiectiuū enī z substantiuū est pstructio vt postea dicit: sed inter adiectiuū z substantiuū non est regimen vt postea probabitur

Notandū secūdo Quia dicitur i

titulo questōis scđe partis alexandri scientia. Scientia capitur dupliciter. Uno mō pprie p habitu speculatiuo qui est de reb-

a natura cōstantibus quāz natura est principiū z causa z sic nō capitur hic sed pbia naturalis sic est scientia que ē de his rebus que pducte z causate sunt ab ope nature vt sciētia libri de celo est de moto celi. Sciētia libri methaurogē de pluuia grandine

Proemium.

et terremotu. Rō aut huius quare noticia scōe ptis alexandri nō est sciētia pprie: qz sciētia pprie capta est habitus speculatiuus vt dicet. vj. ethicor. sed noticia scōe partis alexandri est habitus practicus: patz: qz noticia scōe ptis alexandri ē de his rebus que sūt z pplentur p liberā nām voluntatē et dependēt ab ope nři intellectus vt d regimine dictionū z pstructionū. Lō ponere aut dictiōes ad regimē z pstructionē est opus intellect⁹ dicē em̄ tercio de aīa Lōponere z diuidere ē scōa opatio intellectus habit⁹ aut practicus ē q est de his reb⁹ q sūt p intellectū z liberā nām volūtātē. Alio mō capis sciētia cōiter p habitū speculatiuo vel practico nō curādo an sit de his rebus q pstant ab ope nature vl ab ope intellect⁹ nři z sic oīs notitia dā dī sciētia: et isto mō capis hic. Sequit corollarie q originalis regimen z pstructio est a re z mōis essendi lz ppletine sit ab intellectu patz pīa ps qz regimē z pstructio dūt ex pportōe modor scan di vt postea dicet: mōi aut scan di causant ex mōis intelligēdi lz mōi intelligēdi a modis essendi g a pīo ad vltimū regimē et cōstructio mediate z remote causant a mōis essendi. Scōa ps patz qz intellect⁹ ē causa efficiēs z extrinseca regimis z pstructionis

Notādū tēcio. (vnies vnū pstructibile cū altero) Pro scōa pte q̄stionis intelligēda. Pforatiōis p̄siderat dupl. Vno mō absolute q ad ei⁹ modū scan di essentialē z accitālē nō in habitudine z in respectū ad alterā dcoem cū qua cōstituit regimē vl cōstructionē z isto mō pforōis p̄tinet ad ethymologā. In sciētia em̄ donati q est ethymologie p̄sideratiōis sbiectū est pforōis p̄siderata ad ei⁹ modū scan di absolute. Alio mō pforōis p̄siderat in respectu z habitudine ad aliā dcoem cū q p̄stituit regimē z cōstructionē z isto mō p̄siderat hic z i dyasynthetica z sic hic assignat p sbiecto. Sequit corollarie q diuerse sciētie p̄t p̄siderare idē sbiectū materiale lz nō formale. Rō qz sciētie nō distinguūt penes sbiecta materialia sed formalia. mō rō materie ē cōuenire. Rō aut forme ē separe et distinguē. Sequit corollarie scōo q aliter determinat de pteorōis in sciētia donati z aliter hic in sciētia secūde ptis alexandri pz qz in sciētia donati determinat de pteorōis absolute q ad eius modū scan di: sed hic in sciētia scōe partis de

Notādū q̄rto (terminat d pteorōis relata ad aliā z vltimo p tertia pte q̄stionis intelligēda q querit Vltz sciētia scōe ptis alexandri habeat reduci ad dyasynthetica. Notandū q dyasynthetica ē etiaz ps gmatice et

Proemium.

describit sic dyasynthetica ē p[er] grāmatice artificialē z cōgruā
cōpositiōem dēcōnū ofidēs vt ex eis fiat orō p[er]grua z p[er]fecta scōz
regulas deputatas: hāc aut[em] p[re]m grāmatice originaliter ponit
p[er]ficiant[ur] p[ri]o z scōo minor[um] Alexander aut[em] obrogatū quorūdā
q[uo]d p[er]ficiant[ur] p[er]saice edidit ipse met[er] in vñū collegit dicit aut[em]
dyasynthetica a dya in greco. z q[uia] dya in greco duo fcat g[ra]tia
h[uius] vocabulū dyasynthetica duplicē h[uius] interpretatiōem dia em[an]at
scribit p[er] i latinū tūc valet t[er]m[in]i sic de: g[ra] dyasynthetica tūc dicit a
dia q[uo]d est de z sin q[uo]d est con z thessis cōpositio quasi scientia de
cōpositiōe suppositi z appositi q[uod] est p[ri]ncipalis p[er]structio in grāma
tica. Scribit aut[em] scōo dya p[er] grecū y z sic dya valet t[er]m[in]i sic duo
z sic dyasynthetica dicit a dya q[uo]d ē duo et synthesis p[er]structio q[uod]
si scientia de cōstructiōe duor[um] sc[ilicet] suppositi cū apposito. Sequitur
corollarie q[uod] p[ri]ncipalis p[er]structio in grāmatica ē p[er]structio suppositi
cū apposito pat[et] q[uia] sicut est in natura sic ē in arte. dicit aut[em] scōo
p[er]bicoz ars imitat[ur] naturā sed in natura p[ri]ncipalis cōpositio ē ex
materia z forma dicit aut[em] 9. methice z scōo de a[rt]e ex materia z
forma fit vñū p[er] se g[ra] etia[rum] i arte p[ri]ncipal[is] p[er]positio z p[er]structio fit ex
supposito q[uo]d h[uius] p[ro]p[or]tōez materie z ex apposito q[uo]d hab[et] p[ro]p[or]t[ion]e.

Itis notabilib[us] sic (or[ation]is em[an]at z rōem forme.
notabilib[us] ē cōclusio resp[ect]u
talis ista. Scōe p[er]tis alexandri scia cuius subiectū ē p[er]forōis ad
aliā relata reduci h[uius] ad dyasyntheticā. Veritas huius p[er]forōis p[er]
p[ri]ma p[ar]te sc[ilicet] q[uod] noticiā scōe p[er]tis alex. sit scia z h[uius] cāpiendo sciam
cōiter p[ro]bat sic. Q[uod] is noticiā xā certa z euidēs eor[um] q[uod] in ip[s]a tra
dunt[ur] ē scia sed noticiā scōe p[er]tis alex. ē noticiā certa vera z eu
idēs eor[um] q[uod] tradūt[ur] in scia scōe p[er]tis alex: g[ra] noticiā scōe p[er]tis alex. ē
scia. Adiaior p[er] se scōo notabili. Adiaior p[er] se p[er]cessu auctoris vñ
de p[ri]o postenor[um] Scia ē veror[um] eternor[um] z impossibilis se aliis ha
bentiū. Veritas aut[em] p[er]forōis p[er] scōa p[ar]te sc[ilicet] q[uod] p[er]forōis relata ad
aliā sit subiectū scōe p[er]tis alex. p[ro]bat. Illud est subiectū alicuius
scie q[uo]d ē p[ri]mū in illa scia z s[ed] cui[us] rōe formali oīa in scia p[er]siderāt
tali z q[uo]d ad oīa h[ab]ēt attributiōez sed in noticiā scōe p[er]tis alex: p[er]
forōis relata ad aliā ē p[ri]mū z s[ed] cui[us] rōe formali oīa p[er]siderāt[ur] z
ad q[uo]d oīa reducūt[ur] in illa scia p[er]siderata g[ra] p[er]forōis relata ad aliā
ē subiectū scōe p[er]tis alex. Adiaior p[er] se p[er]ditionibus subiecti vt p[er]
p[ri]o postenor[um] Adiaior p[er] se q[uia] oīa reducūt[ur] ad p[re]miorōis q[uod] hic p[er]
derant. Veritas tercie p[er]tis p[er]forōis sc[ilicet] q[uod] noticiā scōe p[er]tis alex
p[er]tinet ad dyasyntheticā. Probat dyasynthetica determinat de cō
positiōe artificiali z p[er]grua dēcōnū sed in scia scōe p[er]tis alex. deter

Proemium.

minat de regimie z pstructione q ouit ex pgrua z artificiali pposi-
tione deonũ adinuicẽ vt postea pbabit. pcludit g q scia scde ptis
alex. ptinet ad diallutheticã. Ahaioz patet ex notabili quarto
et vltimo. Ahaioz pbat in questioe seqnti pz g veritas pclõnis.

Arguit pmo q pclusio p pta pte falsa pbat asis.

Q is scia est eoz q pstant a natura z ope nature sz noticia scde
ptis alex. e de his q fabricat p intellectũ nrm g noticia scde ptis
alex. si est scia. Ahaioz qz scia est de reb naturalib quaz pnci-
piũ est natura vt pbat. 6. ethicor. Ahaioz qz noticia scde ptis
alex. e de regimie z pstructione mō regimē z pstructione depēdent
ab intellectu nro Intellectus em nř e causa extrinseca efficiēs re-
gimis z pstructionis vt patebit inferi. Dico vez argumētũ pclu-
dit q scia pprie sumpta e de rebus a natura pstantibus mō scia
scde ptis alex. si e scia pprie sumpta sed cōter vt pbatũ e supius

Ar scdo Noticia scde ptis alex. si e scia pbat sic. Q is
scia e necessarioz sed noticia scde ptis alex. e
pntingenti g noticia scde ptis alex. si e scia. Ahaioz e aristotelis
prio posterior. Ahaioz pz qz noticia scde ptis alex. est de regimie
z cōstructione mō regimē z pstructione sunt res pntingētes qz pnt esse
z nō esse. Dico vez argumētũ pcludit q regimē et pstructione
fm se considerata absolute sunt res contingētes sed inq̃tũ re-
soluūt z reducūt in modos essendi rez a quibus originalit cau-
sant necessitatē hñt. dñm em est añ q regimē z pstructione ouit a
pportioe modor pccandi. mōi pccandi accipiūt a mōis intelligē-
di. mōi intelligēdi a mōis essendi. cōstat aut q mōi essendi rez
sunt necessarij. ex quo de ipsis est scia z naturalis philosophia.

Ar scio Noticia scde ptis alex. si e scia pbat sic. de vi-
cijs z incōgruitatib g noticia scde ptis alex. nō e
tis alex. e de vicijs z incōgruitatib g noticia scde ptis alex. nō e
scia. Ahaioz qz scia excludit z extirpat vicia scia em e hitus cō-
clusiois scite artificialit z recte demonstrate vt pbat. 6. ethicor
vbi aut est viciũ z incōgruitas n e aliqd recte z artificialit demo-
stratũ. Ahaioz qz noticia scde ptis alex. e de figur pstructionis
mō figure pstructionis includūt aliqd viciũ. sñr noticia scde ptis
alex. e de impedimētis vt postea i fine patebit. Dico q vez ar-
gumētũ pcludit q noticia scde ptis alex. e de vicijs z incōgrui-
tatibus nō qdem pncipalit z pmarie sz poti secũdario z minus
pncipalit. Or em prio de aia eadē scia e recti z obliqui. z sexto
topicoz eadē e disciplina oppositoz hitus z puatois Et sic noti

112
et pmo qd dicitur
in pmo pte dicitur
q notia scde ptis alex
est de regimie z pstructione
mō regimē z pstructione
sunt res pntingētes qz pnt
esse z nō esse. Dico vez
argumētũ pcludit q regimē
et pstructione fm se considera-
ta absolute sunt res contingētes
sed inq̃tũ resolūūt z reducūt
in modos essendi rez a quibus
originalit causant necessitatē
hñt. dñm em est añ q regimē
z pstructione ouit a ppportioe
modor pccandi. mōi pccandi
accipiūt a mōis intelligēdi.
mōi intelligēdi a mōis essendi.
cōstat aut q mōi essendi rez
sunt necessarij. ex quo de ipsis
est scia z naturalis philosophia.

et pmo qd dicitur
in pmo pte dicitur
q notia scde ptis alex
est de regimie z pstructione
mō regimē z pstructione
sunt res pntingētes qz pnt
esse z nō esse. Dico vez
argumētũ pcludit q regimē
et pstructione fm se considera-
ta absolute sunt res contingētes
sed inq̃tũ resolūūt z reducūt
in modos essendi rez a quibus
originalit causant necessitatē
hñt. dñm em est añ q regimē
z pstructione ouit a ppportioe
modor pccandi. mōi pccandi
accipiūt a mōis intelligēdi.
mōi intelligēdi a mōis essendi.
cōstat aut q mōi essendi rez
sunt necessarij. ex quo de ipsis
est scia z naturalis philosophia.

Proemium.

cia scde ptis alexan. ē de vicijis vt meli^o cognoscere^t pgruitas
¶ Quarto (malum enim non euitatur nisi cognitum:

scda ps pclōnis nō valz pbat aīis: nullū sbiectū debz excede
re limites sz pforōis excedit limites igit nō ē sbiectū h. Aīaioz pz
ex diffinitōe sbiecti z pzo posteriorz dr q qlibet scia hz ppriuz
sbiectū. Aīinoz pz in ethimologia etiā cōsiderat de pteorōis
scia effi donati ptinet ad ethimologiā mō in scia donati pforō
nis est sbiectū. Dico veyz argumētū pcludit q i ethimologia
etiā pclōis de pteorōis nō tñ eodē mō sicut h q i ethimologia
determinat de pteorōis absolute q ad eius modos scandi abso
lute sz h determinat de pteorōis in hitudine z i respectu ad aliud

¶ Quinto (cū q pstituit oīdem pgruā et perfectam.
Barforōis relata ad aliā nō est hic sbie
ctū igit. pbat aīis pforōis regibilis z pstructibil ē hic sbiectū g
nō pforōis relata ad aliā. Tenet pīa qz eiusdē scie ē tñ vnū sbie
iectū pzo posteriorz. Aīinoz ē iohis mōachi i scripto suo super
scda pte alex. Dico veyz argumētū concludit q eiusdē scie pnt
esse pla sbiecta pueribilia qliter ē in pposito qz idē est dicere
pforōis relata ad aliā z pforōis regibil z pstructibil mō aristo.
pzo posteriorz vult q eiusdē scie nō pnt esse pla sbiecta nō cō

¶ Sexto Barforōis adhuc (uertibilia z desperata.
nō ē sbiectū in scia scde ptis alex. pbat. omē
sbiectū scie debet esse qd vnū z simplex sz pforōis relata ad
aliā nō est qd vnū z simplex g. Aīaioz ē aristo. pzo posteriorz z
pz qz sbiectū scie debet esse intelligibile pzo posteriorz sz qcqd
intelligit sub rōe vnus intelligit. 4. methice g sbiectū scie de
bet esse qd vnū. Aīinoz qz ē pplexū z cōpositū mō complexū z
cōpositū nō est qd simplex. Dico verū argumētū cōcludit q
sbiectū scie scde ptis alex. ē pplexū q ad vocē non tñ q ad
ceptuz ppter em penuriā z defectū vocabulor sepi^o pplexū po

¶ Septio (nim^o pincōplexo z sic ptingit i pposito.
Barforōis relata ad aliā nō ē hic sbiectū
pbat. vnio vnus ptis cū aliā est hic sbiectū g. Tenet pīa. qz
eiusdē scie ē vnū sbiectū. aīis pbat. vnio ē pīuz qd querit in
ista scia z oīa q hic docēt in noticia scde ptis alex. reducūtur z
sūt ppter vnionē vn^o ptis cū aliā z g vnio vnus ptis cū aliā
est h sbiectū. Tenet pīa ex aristo. pzo posteriorz qz sbiectū in
scia dz esse pīuz qd in scia querit z oīa dnt reduci ad sbiectū.
Dico veyz argumētū pcludit q vnio vnus ptis cū aliā ē h sub

Proemium.

Iectū loquēdo de subiecto formalit̄ et abstractiue. loquēdo autē de subiecto p̄cretiue et materialit̄ tūc ē p̄sorōis relata ad aliā. mō q̄ n̄ra cognitio incipit a concretis et sensatis. rectius et p̄uenientius p̄sorōis relata ad aliā assignat̄ p̄ subiecto q̄ vnio vni⁹ p̄tis cū aliā lz vtz q̄ p̄t fieri. Abstractū cū et cōcretū fcat̄ idē formalit̄.

Ad octauo et vltimo. Noticia sc̄de p̄tis alex. si p̄tinet ad diasthethicā ḡtercia p̄s p̄clōis est falsa. p̄bat̄ aīis Noticia sc̄de p̄tis alex. pertinet ad p̄hiam naturalē mō p̄hia naturalis ē diasthethica. p̄bat̄ aīis. q̄ i sc̄ba p̄te alex. dant̄ regule quō dco fcaus vnā rē regit dcoem fcautem aliā rem vt dicēdo Dco fcaus causam regit ḡtm̄ fcautē effectū mō cognitio cāe et effect⁹ p̄tinet ad p̄hiam naturalē vt p̄t sc̄do p̄hicoz. Dico vtz argumētū p̄cluderet si noticia sc̄de p̄tis esset absolute et p̄ncipalit̄ de rebus mō scia sc̄de p̄tis alex. ē de rebus ex p̄sequēti et minus p̄ncipalit̄. est cū p̄rio de dcoibus et p̄structibilib⁹ quoz vnū regit et p̄struit cū alio lz illa p̄structibilia fcat̄ res p̄ime. ḡ scia sc̄de p̄tis alex. est de cōstructibilib⁹ remota t̄si de rebus et mōis essendi quibus regimen et p̄structio causant̄ si cut a causa mediata et remota vt patebit in questione sequēti.

Utrū regimē grāmaticale q̄d ex p̄portioē modoz fcaudi orit̄. Cōueniēt diffiniat̄ et in regimē actiū et passiū diuidat̄. Pro intellectōe q̄stiois mote

Notandū ē p̄mo q̄ questio ista tria q̄rit. Vno querit vtz regimen grāmaticale

oriat̄ ex p̄portioē modoz fcaudi Sc̄do querit vtrū diffinitō regim̄is grāmatical̄ sit b̄si assignata. Tercio querit vtz diuisio regim̄is grāmatical̄ in regimē actiū et passiū sit bene assignata

Pro intellectōe p̄rie p̄tis q̄stiois in qua querit̄ vtrū regimē grāmaticale oriat̄ ex p̄portioē modoz fcaudi.

Notandum q̄ mōi fcaudi sunt duplices sc̄z eēnciales et accidētales. Modus fcaudi eēnciales ē q̄ est de eēncia alicui⁹ p̄sorōis et sine q̄ p̄sorōis nō p̄t p̄stitui vt significare p̄ modū entis et determinate apprehēsiōis ē

mod⁹ fcaudi eēnciales nois nomē cū nō p̄t esse sine isto mō fcaudi. Dicit̄ cū septio methice. nūq̄ res est sine sua eēncia. Et tal̄

modus fcaudi eēnciales ē duplex material̄ siue ḡnalis et formal̄ siue special̄. Ḡnalis siue materialis ē q̄ in plurib⁹ p̄tibus repit̄

q̄ in vna vt significare p̄ modū entis vel sube repitur in noie et etiā in p̄noie et ḡ modus fcaudi material̄ siue ḡnalis dr. Sz

mod⁹ fcaudi sp̄ialis siue formalis ē q̄ est de eēncia p̄tis sed solū repitur in vna p̄te et p̄ hūc vna p̄sorōis distinguat̄ ab aliā vt si

*Modus fcaudi
dr p̄t duplices*

Proemium.

gnificare p modū determinate apprehēsiōis ē mod⁹ scandi forma
lis nois. Iste em̄ mod⁹ scandi solū repitur in noie ⁊ p ipm no-
mē distinguī ab alijs septē ptibus ordīs. Alod⁹ autē scandi ac-
cidētalis ē q̄ n̄ ē de eēntia ptis s; ē eēntiam ⁊ intellectum ptis.
Nullū em̄ accidēs ē de eēntia rei. Et talis modus scandi ē du-
plex scz absolut⁹ ⁊ respectiuus. Absolutus ē q̄ variato si variat
pgruitas vt est qualitas figura siue em̄ dico hō currit siue iohes
currit sp̄ ordē pgrua ⁊ tñ hō nō variat pgruitas. S; mod⁹ scan-
di respectiuus ē q̄ variato variat pgruitas vt ē numer⁹ psonā
hō em̄ est pgrua hō currit: s; hēst icōgrua hoies currit q̄ h variat
nūerus. Ad regimē itaq; grāmaticale requirit pportō modoz
scandi si quozlibz sed actiuoz ⁊ maxime accitālū respectiuū
vt em̄ postea dicet mōi scandi sunt cā efficiēs intrinseca regimis

Notādū scdo vt melius intelligat (grāmaticalis
pma ps questiōis mote quō scz regi-
mē grāmaticale orit ex pportōe modoz scandi dictōis regentis
et recte. Notādū ē q̄ ad dictōem regentē requirit due pditio-
nes similis ad dōem rectam etiā requirit due et cū iste cōditio-
nes adinuicē pportionat inter dictōem regentē et rectā tñc fit
regimē. Prima cōditio requisita ad dōem regentē est q̄ dō
regēs scat depēdentiā sic q̄ habeat modū scandi cōem ⁊ cōfu-
sum terminabilē ⁊ specificabilē p dōem rectā vt cū dico filius
petri hec dō regēs filius scat depēdentiā ⁊ confuse que pfusio
limitat ⁊ specificat p dōem rectā cū em̄ dico filius petri certū ē
q̄ sermo sit nō de omni filio sed tñ petri. Scda pditio requisita
ex pte dictōis regētis est q̄ dictio regēs habeat ptatem cogēdi
et limitadi dōem rectā ad certū casum ⁊ determinatū: dō em̄
regēs libera est vagari et trāsire p oēs casus suos sed dō recta
stringit ⁊ artat ad certū casum. Sequit corollarie pmo q̄ duo
requiruntur ad dōem regentē. primū depēdentiā dōis regentis
Scdm ptatas supaddita depēdentiē q̄ mediante dō regens
limitat dōem rectā ad certū casum. Sequit corollarie scdo
q̄ noia ppria vt sic nō regūt. Rō q̄ noia ppria scant certe et
determinate ⁊ nō depēdēt. Sequit corollarie tercio q̄ pno-
mina vt sic ppria virtute tenta nō regūt. Rō q̄ pnoia nō pnt
regere nisi vt ponūt in demonstratōe vel relatōe certa mō tunc
nō scat depēdentiā vñ bñ dixit floistatū pnoimē regit ppriū
q̄ nomē si sunt pdicta ppria vtute retenta: de isto melius di-
cet inferi. Sequit corollarie quarto q̄ adiectiuū nō regit sub-
stantiuū. Rō q̄ adiectiuū nō pt artare ⁊ limitare substantiuū ad

Proemium.

certū casum similie adiectiuū nō exigit substantiuū in certo casu
sed in quolibz. Dcō aut regēs exigit dcōem rectā in certo casu
z limitat dcōnem rectā ad standū in certo casu. Sequit corol-
larie quinto q cōiunctio nō regit qz cōiunctio nō hz prātem co-
gendi dcōez rectā ad certū casum sed indifferenter pōt pūngē
dictōnes sub qlibet casu vt homo z asinus currūt in noiatiuo:
hōmis z asini interest laborare in gto z sic similiter i alijs casibz.
Ad dcōem etiā rectā requirūtur due pditiones pportionabiles
duobz pdictis modis circa dictōez regentē expllis. Prima cō-
ditio requisita ad dcōem rectā ē q dcō recta apta nata sit termi-
nare dependētiā importatā z significatā p dcōem regentē z hec
cōditio pportionat prie cōditioni requisite ex parte dcōnis re-
gentis scz dependentie. Scda cōditio requisita ad dcōem rectā
est q dcō recta apta nata sit stare sub isto certo casu quē dcō re-
gēs regit z h cōditio pportionat scde pditioni requisite ex pte dcōis
regētis. i. prāti limitadi z cogēdi. Seqt corol. pmo q vnū xbu n
figit aliū rō qz vnū xbu n pōt ternare depēdētiā aliū imo qdlibz
eorz ft depēdētiā: xbu etiā ft actū z accēs. oē at accēs depēdet
ad aliud. Seqt corolla. scdo q solū ps casualis figit rō qz dcō
recta dz stare sō certo casu: casus aut solū accidit ptribz casuali-
bus. Seqt corol. scio q ptes indeclabiles vt sic n regit. rō qz
nō pōt stare sō certo casu: qz casus n accidit ptribz indeclabilibus
Seqt corollarie qto q i ista legē ē agē legere z agere n figūt in-
qntū xba sz inqntū ponūt loco sui nti xba pdicta em oō valz
tm lectio est actio similr dōm ē de ista: diu ē q rex venit b aduer-
biū diu nō regit rōe sui sz nti inclusi: qz h mōvz tm diuturnū tps
ē q rex venit. Seqt corol. qnto q fgimē gmaticale trāslatū ē d
fgimie reali z ē silitudo inf regimē reale z gmaticale. rō qz sic i
regimie reali z maxie politico oportz q regēs heat ptātē cogēdi
et ordinadi z gubernadi ipm rectū: oportz silt q ipm rectū heat
promptitudinē z dispōem obediēdi: dē em. 2. de aīa act^o actioy
sunt i patiēte bñ pdisposito: sic silt fit i regimie gmaticali: vt cū
declaratū: patz q q modi et q pprietates requirunt ad regimen
gmaticale tā ex pte dcōnis regentis qz ex pte dcōnis recte.

Notādū scio. Pro scda pte qstionis itelligēdas sz
ri: Rōndū fgimē gmaticale fm intēdōem pe. helie pmetatoris
pfciaī describit sic. Regimē ē debita casus collatio: q diffinitio
intelligit sic. regimē gmaticale ē collatio id ē appō vl additio
debitū id ē pportionati casus scz recti scz ad dcōem regentē vt h

Proemium.

hō currit. Sequit̃ corol. pmo qd hñ ē fgmē hōis currit. Rō qd hñ ē
appō debiti z pportionati casus recti ad dcōnē fgentē: xbu em̃
plonale nō req̃rit obliquū p supposito sz ntm̃. Cōit aut̃ regimen
grāmaticale d̃scribit sic. Regimē ē apta z rōnal collatō dcōnis
casual recte formal̃ vt xtuall̃ ad aliā dcōnē sz regentē ad stā
dum s̃b certa hitudine casuali sic qd si s̃b q̃ubz alia cū iuuamine
intellect⁹ vt fiat oō p̃grua z pfecta. Que diffō regim̃is p̃dca est
causalis eo qd dat p q̃tuor g̃na causarū tūc at̃ res pfecte scitur et
cognoscit̃ q̃i ei⁹ cāe sciunt̃ vñ d̃ pmo posteriorē scire ē rē p cās
cognoscē z pmo phisicorū d̃ tūc vñ quodqz arbitramur scire cū
cās ei⁹ cognoscim⁹. Cā foralis tāgīt cū d̃ apta z rōnalis id est
pueniēs z p̃grua collatio. Material̃ tāgīt cū d̃ dcōnis casual̃
recte: ad aliā dcōnē. s. dcōnē regētē. Cā effitēs tāgīt cū d̃ cū iu
uamine intellect⁹. Final̃ tāgīt cū d̃ vt fiat oō p̃grua z pfecta q̃
pticule q̃tuor p̃babūt i nōbili vltio. D̃ at̃ notāt i diffōe fgm̃ia
qd dcō recta aliqñ ponit̃ formal̃ z exp̃sse vt hō currit aliqñ xtuall̃
z ip̃licite vt legere ē agē i q̃ legē n̄ regit̃ rōe sui sz rōe n̄i iclusi vt
declaratū ē i q̃rto corollario circa nōbile scōm. Mōndū ē etiam
vt intelligat̃ scia ps q̃stionis q̃ fuit de diuisione regim̃is grāma
ticalis. Scim̃ Regimē grāmaticale ē duplex scz actiuū z passi
uum. Actiuū vt cōit d̃ ē dcō regēs. Abeli⁹ dicat̃ qd regimē acti
uum ē hitudo dcōnis regent̃ ad dcōnem rectā z puenit̃ g̃nalit̃
septē p̃tib⁹ cōit loquēdo de regimē: noi vt fili⁹ sort̃: pnoi vt h̄
volucrū: xbo vt hō currit: aduerbio vt vbiqz locor: pticipio
vt legēs lectōem: p̃poni vt ad patrē: interiectōi vt heu mihi Re
gimē at̃ passiuū vt cōit d̃ ē dcō recta. Abeli⁹ dicat̃ qd fgmē pas
siuū ē hitudo dcōnis recte ad dcōem regētē: z puenit̃ tm̃ p̃tibus
casualib⁹ qd vt dcō ē ad dcōnē rectā f̃q̃rit qd apta nata sit stare
i certo casu sp̃ctu dcōis regēt̃: mō tm̃ tres s̃ p̃tes causales exēss̃
de noiē hō currit de pnoiē iste venit de pticipio legēs scribit.

Notādū q̃rto z vltimo Pro me

liori itelligētia scōe diffinitōis regim̃is. Scim̃ vt dcō ē qd in ista
diffinitōe tāgīt q̃tuor cāe fgm̃is. Cā material̃ tacta fuit cū di
cebat̃ dcōnis casual̃ recte rē. Dcō em̃ regēs z recta materialiter
reintegrāt qd p̃bat̃ sic. Illō ē cā material̃ regim̃is ex q̃ regimen
material̃ p̃ponit̃ et p̃stituit̃ sz regimē grāmaticale material̃ ex
dcōe f̃gētē z recta p̃stituit̃ s̃ dcō regēs z recta s̃ cā material̃ f̃gi
minis. Abaior ē aristo. pmo phicorū. Material̃ ē ex q̃ aliquid sit.
Adinor patet qd hō currit est regimē nō alia rōne nisi qd dictio

Proemium.

regens scz currit et dcō recta scz hō hñt se vt materia regiminis
 Causa xō formal regimis tāgebat cū dictū ē in diffinitōe apta
 et rōnalis collatio. Apta em̄ et pueniēs appō dcōnis regētī ad
 rectā ē causa formalis regimis: pbat sic. Illud ē cā formalis rei
 p qd res hz esse formalī: sed regimē grāmaticale hz esse formalī
 p aptā z rōnalem collatōnem dcōnis regētis ad dcōnem rectā
 igit apta z rōnalis collatio ē causa formalis regiminis. Maior qz
 forma ē q dat esse rei. Minor ē nota qz si nō esset apta z rōnalis
 appō dcōnis regētis ad rectā nūqz esset regimē. Cā aut efficiens
 regimis tāgebat in diffōne cū dicebat Cū iuuamie itellectus.
 Rōndum q cā efficiēs regimis ē duplex quedā intrinseca z que
 dam extrinseca. Intrinsece cāe regimis sunt mōi scandi quorū
 pportio requit inf dcōnē regentē et rectā dicūt aut mōi scandi
 cause ipi regimis p tātō qz pparāt et disponūt ipas dcōnes ad
 regimē qd postea p intellectū pplet z pficit: z dicūt intrinsece p
 tātō qz sunt intra dcōnes et i dcōnibz qz sunt mōi scandi ois em̄
 pprietas ē in illo cui ē ppetas mō mōi scandi sunt pprietates
 dcōnū z ptiū. Cā aut efficiēs extrinseca regimis ē intellectus hu-
 manus q dcōnē regentē z rectā dispositas p mōs scandi vnīt z
 pūgit sic q vna regit aliā. Et dicit intellectus cā efficiēs extrinseca
 regimis p tātō vñ ideo q intellectus ē ex pstructibilia z eis nō cō
 iunctus imo intellectus ē actus z fōra pūcta corpi pphico vt pz. 2. de
 aia. Q aut mōi scandi sint pncipia regimis gmatical intrinseca
 p tātō rōne pbari. In qlibet em̄ dcōne sunt tria vt autor mōi
 scandi deducit scz vox scatū et modus scandi. Constat autē q
 vox nō p tātō cā causa regimis. Als em̄ dcōnes eiusdē vocis idē ha-
 berent regimē quod ē falsum. Amor em̄ nomē z amor xbu non
 idē hñt regimē. Amor nomē regit gñm appō vt amor christi re-
 demit mūdum: sed amor xbu regit nrm apteas z abltm aptep
 mediāte ppōne a vl ab. vt ego amor a petro. Sic similie scatū n
 p tātō cā regimis qz tūc rectus et obliquus facerēt idē regimē ex q re-
 ctus z obliquus scāt idē essentiali: ponūt em̄ in eodē pdicamēto
 licet modus scandi eoz est diuersus accidentaliter cum rectus
 scāt absolute et obliquus pnotatiue. Q aut rectus et obliquus
 non hñt idē regimē patet qz rectus regit apteas a xbo psonali
 vt suppositū directū: obliquus aut regitur a xbo impersonali vt
 suppositū indirectū. Quare relinquitur ex sufficienti diuisione q
 modus scandi est causa regimis gmaticalis intrinseca: qui aut
 modi scandi requiruntur ex parte dictionis regentis et qui ex
 parte dcōnis recte patet in notabili primo et scdo. Causa final

De regimine Nominatiui

Ultimo pbant sic q alexader exemplificauit de vto frustra asse-
hoc fecisset si p ipm no fieret cōceptio. Scda ē positio grāmati-
corum qui simplr dicūt q p vtm no fit cōceptio et pbāt sic. In
cōceptione psonaz dco picipēs dz reddē suppositū xbo sz vtiā
no pōt reddere suppositū verbo q p vtm no fit pceptio psonaz
Tercia positio grāmaticoz dē q aliqui p vtm pōt fieri pceptio p-
sonaz et aliqui nō qd sic declarāt q vtiā pōt pcipe aliquā scia p-
sonam sz nō quālibz q pōt pcipere terciā psonā pnois deriuatiui
qd deriuat a scda psona pnois pmitiui vt dco petre et tui socij
orate in q orōne ē pceptio: vtiā em q ē scde psonē maiore hz cō-
uenientia et pformitatē cū pnoie deriuatiuo terciē psonē iclu-
dente scdam psonā sui pmitiui rōe cui⁹ pformitatis grāmatici
admittūt q p vtm pōt pcipi talis scia psona sed gñali nō ois: q
nō qlibet terciā psona descēdit a scda z isti dicūt hē esse de intēti-
one alex. cū dē p vtm no fit pceptio: si quintus desit idest si non
ordinat cū scia psona sibi pformi sed si ordinat cū terciā psona
sibi cōformi tūc p ipm fit pceptio. Quāuis aut oēs iste tres posi-
tiones aliqd apparētie habeāt. Scda tñ verior ē ac dictis gram-
maticoz autenticoz plus pformis q dē q p vtm no fit cōceptio:
tota em materia fundat sup h si vtiā reddit suppositū vt ac pro-
babūt: q vtiā nullo mō reddit suppositū et q p ipm nullo mō fit
cōceptio. Ad rōnes q prime positiōis dōm ad primā q scda p-
sona pōt cōcipere terciā sz nō ois scda psona q scda psona admi-
xta vocatōe nō pōt cōcipere terciā et illa impedit rōe vocationis
ne possit reddē suppositū xbo et q nō pōt pcipere Ad scdam dōm
q psona certa et finita pōt concipere incertā et infinitā vex est de
illa scda psona cui nō ē admixta vocatō Ad terciā ē dōm q ista
petre et tui socij rogate admittit rōe illius nti tu sbintellecti q
ntis facilliter intelligit rōne illius in suo deriuatiuo: z ideo non
oportet vt exprimat et q ista petre et tui socij venite maiore ap-
parētiā hz q ista petre et ioānes venite. Ad quartā dōm q alex-
ander exemplificat de vto nō ideo q p vtm fieret cōceptio sed
ideo q in aliqua orōne in qua ponit vtiā si ibi intelligit ntis
admittit p conceptionē vt declaratū ē et p h etiā soluit argm z
modus loquēdi terciē opinionis: tercius itaqz modus loquēdi
magis ē p scda opinione q prima.

Notandum quarto et vltimo q
fm istas tres opiniones grāmaticoz etiā lra alex. triplr intelli-

Deregimine Nominatiui.

gitur: et hec conclusio si tripl't tenet. Primi enim q' dicit q' p' vo-
catiuu' sit conceptio tenent illa' co'unctione' si negatiue et volu't
Si quintus desit id e' vt'us no' deest a redditione suppositi nec
eti'a deest a co'ceptione p'sonaz. Alij aut' q' dicu't q' p' vt'us no' sit
co'ceptio dicit q' illa' co'unctio si d'z teneri affirmatiue et dicunt
q' littera d'z sic intelligi: si quintus desit id e' q' ita e' q' vt'us non
reddit suppositu' q' p' ip'm no' sit co'ceptio. Illi aut' de tertia opini-
one q' dicu't q' aliqui p' vt'us sit conceptio et aliqui no': dicit q' si d'z
teneri dubitatiue et ita dicunt alexandru' voluisse si ita e' q' vt'us
no' reddit suppositum tuc p' ip'm no' sit co'ceptio: si aut' ita e' q' vo-
catiuus reddit suppositu' tunc p' ip'm sit co'ceptio. Quare aut'e
alexander hac difficultate no' exp'sse determinauit. Ro' e' ista q'a
tpe alexandri de redditione suppositi ip'ius vt'us fuit magna con-
trouersa et diuersitas. Alexander aut' ad nulla' ptem vol'es de-
clinare hac difficultate no' determinauit iuxta em' Seneca sen-
tentia. In dubijs no' diffinit sed suspensam tene sententiam.
Istis notabilibus stantibus p'clo fin' veritate locado sit ista.

Cōclusio prima vt'us no' reddit

verbo p'sonali supposito. Veritas hui' conclusiois e' de me'te oim'
antiquoz gramaticoz et modistaz q' de modis scandi construc-
tibilium loquuntur q' modi scandi sunt principia co'gruitatis re-
giminis et constructionis et p'z r'onibus. Prima ro'. Ill' q'd d'z
reddere suppositum x'bo p'sonali d'z scare in r'oe p'ncipij s'z vt'us
no' scat in r'oe p'ncipij igit' vt'us si reddit suppositu' x'bo p'sonali
A'ia'oz q'z suppositu' d'z scare r'e v'si egredut' act' x'bi: act' em' x'bi
est acc'is suppositu' aut' scat subam m'o suba est ca' et principium
essendi accidentis. Dicit em' .7. methice. suba e' p'ior acc'ite na-
tura tpe et diffinitione et scdo p'phicoz d'f materia cu' forma est
causa oim' acc'ituum in p'posito. A'ia'oz p'z q'z vocatiuus scat in
r'one finis et termini vt' p'z ex eius m'o scandi. In re em' scata p'
vt'us terminat excitatio vel actus excitationis scatus p' aduer-
bum vt' d'zo o petre. Actus em' excitationis est acc'is. Acc'is
aut'e requirit esse in subiecto m'o vocatiu' scat r'e in q' terminat
ista excitatio p'bat' scdo veritas co'clusionis. Sicut est in na-
tura sic debet esse in arte quia ars imitatur natura' scdo p'phicoz
sed in natura e' ita q' omne ens h'z aliquod p'prium q' eti'a no-
minatiuus in arte debet habere aliq'd p'p'iu: p'prium aut'e n'f
est esse suppositu' directu' respectu x'bi p'sonalis s'z no' p't puenire

De regimine Nominatiui.

vtō qz ppria passio solū puenit vni speciei vt ostendit porphirius in
ysagogis suis: pbatur tercio xitas psonis. Omne pstructibile
qđ reddit suppositū xbo ē rect^o sed vtū nō ē rect^o igit. Aīaīor
est nota. Aīaīor: patz qz rect^o regit a ptep^o a verbo ex vi nature
sz vtū nō pōt regi a ptep^o ex vi nature pz qz ista ē icōgrua: petre
sis iuste vt pbatū est ante: pbaf qto. Illud quod reddit suppo
situm dz scire suū scatū absolute sine pnotatione aliq: sz vtū
nō scat scatū suū absolute et simplr g vtū nō reddit suppositū
verbo. Aīaīor ē nota et pz ex autorib^o modorū scandi. Suppo
situm em scat absolute. Aīaīor: qz vtū vltra scatū nominatiui
importat terminū excitationis vocatiuus em scat rē excitatam
vt deductū ē superius. Probaf quinto et vltimo. Quia ad oē
suppositū pōt fieri relatio: sz ad vtū nō pōt fieri relatio g vocatiu^o
nō potest reddere suppositū verbo psonali. Aīaīor: patet induc
tiue de singulis vt i exemplo iohannes scribit et iste legit sz Aīaī
nor pbatur p pūscianū dicentē q ad certos casus pōt fieri relatio
ad vtū minime etiā pbaf Aīaīor: p flouistā qui dī. Non sit per
quintum directa relatio casum.

Conclusio secunda p Vocatiuū

casum non potest fieri conceptio psonaz pbatur. In omni cō
ceptione psonarum dictio concipiēs debet supponere verbo sz
vocatiuus non potest esse suppositū igit p vocatiuū non fit cō
ceptio. Aīaīor: est nota et patet inductiue Aīaīor: patet ex con
clusionē prima.

Arguit primo. Vocatiuus reddit suppositum
verbo psonali: igitur pclusio pri
ma falsa pbaf aīaīor: ntū et vtū sunt casus similes in pstruēdo
sed nominatiu^o a parte ante pstructus reddit suppositū g etiam
vocatiuus. Aīaīor: est pūscianū primo minoris nominatiuus et
vocatiuus absoluti sunt. i. intransitiue construunt. Dico veruz
argumentū concludit q nominatiuus et vocatiu^o sunt casus
similes in construēdo sed nō seqtur q ergo in supponēdo quia
ntū scat in rōne principij sed vtū in rōe termini: etiā ista pīa
nō valet sz cōstruif cū isto g regit ab isto: qz mltā pstruūt simul
quoz tñ vñ nō regit ab alio vt adiectiui pstruif cū substantio
tñ adiectiui nō regit subm: etiā arguit a superiori ad inferi^o affir
matiuē sine distributione q pīa nō valet: constructio em est fir
perius ad regimē vbiqz em ē regimē ibi ē pstructio sz si cōtra.

De regimine Nominatiui.

Arguit scdo. Utū reddit suppositū xbo psonali
batur: qz sequitur bñ utū ē suppositū potēiale igif utū ē suppo
situm. Tenet pñā ab inferiori ad superius aīis patuit ex nobili
scdo et ē sentētia florisse. Dico qz hec pñā nō valet qz nō arguit
ab inferiori ad superius sed a dicto fm qd ad dcm simplr q pñā
nō v3 vñ in sili nō seqt lignū ē ignis in potētia g lignū ē ignis.

Arguit tercio. Utū etiā ē suppositū actuale p.
bat sic: omnis potentia d3 reduci
ad actū si non est frustra sed utū est suppositū potēiale g ali
quando erit suppositum actuale. Aīaioz ē aristotelis pmo celi.
Aīaioz p3 ex dictis. Dico qz oīs potentia d3 duci ad actū in se
vel in alio et sic redditio suppositi licet nō ducit in actū vel ad
actum in vtō sufficit tñ qz in ntō vt declaratū ē superius.

Arguit quarto. Ubicūqz ē cōformitas et pue
nientia nūeri psonae et rectitudi
nis casualis ibi ē redditio suppositi sed inf utū et xbu impatiui
modi scde psonae est cōueniētia humeri psonae et rectitudinis ca
sualis igif utū reddit suppositū xbo. Aīaioz p3 inductiue et p3
ex principio cōi grāmatische hec em requirunt ad puenientia suppo
siti cū apposito mō suppositū regit ab apposito. Aīaioz p3 in ista.
petre lege vbi pstructibilia pueniūt in nūero psonae et in rectitu
dine casuali p3 qz rectitudo casualis cōsistit in isto qz pportiona
tum appositū sit pportōatū supposito qd videt ptingē i pposito
Dico qz in orōne in qua utū pstruit cū xbo impatiui modi nō
est rectitudo casus p3 qz rectitudo casus exigit qz verbū psonale
habeat p supposito pstructibile qd fcat in rōe pncipij et qd fcat
absolute et qd fcat rē subsistēter pūmū deficit in vtō qz vocati
uus fcat in rōne termini vt declaratū ē superius vnde et hanc di
cimus incongruam albus currit qz ibi nō est rectitudo casus eo
qz albus non fcat subsistēter sed adiacenter

Arguit quinto. Utū reddit suppositū xbo p
sonali: pbatur. Omne qd con
struit in orōe pfecta aut ē suppositū aut appositū aut determinatō
suppositi aut appositū sed utū ponit in orōne pfecta et nō ē appo
situm nec est determinatio appositū nec suppositū igif utū est
suppositū. Tenet pñā ex sufficiēti diuisione sili maior: qz plura si
reperiunt in orōe pfecta. Aīaioz qz utū pstruit in orōne pfecta a
quia oratio perfecta diuidit in indicatiuā impatiuā optatiuā et

De regimine Nominatiui.

coniunctiua. vt ofidit petrus hispanus in primo tractatu: sed q
vtus nō sit appositum nec determinatio appositi nec suppositi
notū ē de se. Dico vtz argumentū cōcludit q vtus cōstruit cū
verbo impatiui modi non tñ sub rōne suppositi suppositū enim
constructū regit: mō vtus nō regit nec etiā vbicūq; ē pstructio
est regimē vt pbatū ē superius bñ q concedit q vtus cōstruit
cū verbo nō tñ vt suppositū. Suppositū em̄ fcat in rōe pncipiū
vtus aut in rōe termini vt pz ex modis fctandi vocatiui.

Arguit sexto ^{vbicūq; reperit modus inherētis}
qui terminatur p modū p se stantis
est redditio suppositi sed in cōstructione vti cū xbo reperitur mo-
dus inherētis q terminat p modū p se stantis q vtus reddit sup-
positum xbo. Abāior est auctoris modoz fctandi et h etiā requit
ad pstructionē suppositi cū apposito vt pōr declarari in ista hō
currit. Abāior pz in ista petre lege vbi h pstructibile lege fcat p
modū inherētis vt dependētis q fcat actū verbale qui pēdet
ad aliud z ille vtus petre fcat subam mō suba substat actui ipi
verbi Dico vtz argumentū pbat q vocatiuus bñ cōstruitur
cum xbo impatiui modi sed nō pbat q regit ab eo etiā vtus n
fcat p modū p se stantis in pposito vt requitur in regimine qā
illud cōstructibile qd d3 regi a verbo psonali a pte añ d3 fcare p
modum p se stantis in rōe pncipiū vtus aut fcat in rōe termini.

Arguit septimo ^{Vocatiuus reddit suppositū}
+ verbo et regit a xbo: probat
sic: vbicūq; est pstructibile dependēs et depēdentiā terminās ē
regimē: s i pstructione vti cū xbo psonali est cōstructibile depen-
dens et dependentiā terminās igit ibi ē regimē. Abāior patz ex
conditionibus prius dictis que requirūtur ad regimen Abāior
pz qz verbū psonale fcat dependēter q fcat actū q est accidēs
mō accīs depēdet ad aliud sed vocatiuus fcat substantiā mō
substantia terminat fluxum accītis. Substantia enim ē subie-
ctum accītis. Dico verum argumentū cōcludit q in cōstru-
ctione in qua vtus cōstruit cum xbo psonali ē quedā pportio
cōstruendi sicut inter adiectiuum et subm sed nō pbat argū q
vtus cōstruitur cum xbo in rōne suppositi eo q vtō nō pōt con-
petere ratio suppositi vt declaratū est superius nec etiā ad regimē
suppositi et appositi sufficit dependentia z determinatio illius de-
pendentie sed vltra hoc requiritur in supposito modus pncipiū
quod non est in vocatiuo.

gesto luy gene may se pponit

De regimine Nominatiui.

Arguit ultimo. Vocatiuus causat cōceptōem
personarum ergo scda conclusio
falsa: pbatur asis. Quicūq; puenit. ppiūm illi et cōuenit subie-
ctum sed orationi in qua vtūs construit cū verbo cōueniūt oēs
proprietates requisite ad conceptionē psonarū igit p vocatiuū
fit conceptio. Abais: quia propria passio nō derelinquit suū
subiectum. Abis: patet de ista: tu petre tuiq; rogate. In q cō-
structibilia diuersarum psonarum coniūguntur cū coniunctōe
copulatiua et fiant diuersa et dictio concipiēs tu puenit in per-
sona cum verbo et non dco concepta vt patet ex diffinitione cō-
ceptionis personarū patet q per vocatiuum fit conceptio pso-
narum. Dico vix argumētūz concluderet si vtūs posset eē dco
concipiēs ad dōnem em concipientem non absolute sufficit
conuenire cū verbo in psona sed vltra hoc presuppositiue reqū-
tur qd regatur a verbo mō vocatiuus nō potest regi a verbo vt
probatum est superius quare concludit q per vocatiuum nō fit
conceptio personarum.

terminat de nra pte
conceptio psona generis
et psona po psona generis
tu psona psona

De Conceptione generum.

Ut personarum generum conceptio fiet

Adiectiua tenet generis conceptio masculis

Femineum recipit et neutruz: nec retrouerte

Hic vxorq; thoro sunt iuncti mente remota

Sunt domino grati virgo euz virgine iuncti

Bos et iumentum sunt ad presepe ligati

Neutraq; femineis tanquā cōcepta videbis

Per vim sunt leges et plebiscita coacte

diut q psona
Bene causari

diut q psona
q psona

Deregimine Nominatiui

Hoc etiam sepe facias in distribuyente

**Pronus vterq; iacet de paride dic belenaq;
Utrū Alexandri de Lōceptiōe**

generum determinatio in littera sit sufficienter assignata. Pro
intellectione questionis mote

Notandum est primo quia in questione

q; penes nūez et casum fit conceptio ne scientia de conceptiōe
et determinatio sit insufficiens oportet ostendere quid sit con-
ceptio numeroz sūz conceptio casuum. Pro quo notandū q;
conceptio numeroz dupliciter fit. Uno modo sine vitio et im-
propriate vt quando duo tercię psonę singularis numeri cō-
iunguntur p coniunctionem copulatiuā et copulatiu tentaz re-
spectu verbi pluralis numeri: vt dñs et seruus p̄cantur: et h̄ oīo
est simpliciter congrua q; geminātū singulare p coniunctionez
copulatiuam et copulatiu tentā equipollet plurali. Aliomodo
fit conceptio numeroz cum improprietate et vitio qñ scz dictio
singularis numeri concipit dēonem pluralis numeri vt totum
aggregatū supponit respectu verbi pluralis numeri vt h̄ homo
et asini currūt et describūt cōceptio numeroz sic. Est duozū cō-
structibilium vel plurū mediante coniūctione copulatiua vel
aliquo ei equiualente vel mediante illa prepositione associatiua
cum: respectu alicui⁹ verbi qđ h̄z disconuenientiā cū vno illo: sū
vel cum ambobus in numero mediata associatio. exemplū p̄mī
vbi disconuenit vnū cū ambobus in numero vt dñs et seru⁹ p̄-
cantur: exemplū vbi disconuenit cū vno dñs et serui p̄cantur et
per hoc patet etiā vitium in conceptione numeroz. Ratio autē
excusans gñalis est eadē sicut dictum est ante. Specialis autē
vt vnus et idem actus verbalis sū specie significaretur inesse
diuersis rebus vt patet in ista dominus et sui p̄cant. Rō autēz
huius quare alexander nō ponit conceptiōē numeroz q; alex.
posuit has figuras que semper sunt cū vitio et incongruitate
modo conceptio numeroz nō semper fit cum improprietate
et vitio vt dictū est superius in notabili. Sequitur corollarie q;
alexander non posuit conceptionem numeroz explicite tamen
implicite eam nō pretermisit Conceptio autē casuū describit sic

De regimine Nominatiui.

Est pluriū suppositoꝝ quoz vnū est obliqui casus mediāte illa
ppōne cum respectu alicuius tertiū vñ xbi vel nois adiectiui cū
vno illoꝝ se conformātis quo ad ppetatē casualē mediata asso
ciatio: exemplū primi petrus cum paulo regnāt vbi sit respectu
verbi: exemplū scōi: video vix cū muliere albos. Multi tñ grā
maticoꝝ dicunt q̄ conceptio casuū nō ē ponēda. Dictū est enī
ante et probatū q̄ vna tertia psona nō cōcipit aliā q̄ vna fecit
ita incerte sicut alia mō si cōceptio casuū esset ponēda vna scia
psona conciperet aliam: primū tamē est cōmuni q̄ pceptio ca
suū sit ponēda et isti dicunt similiter qui eā ponūt q̄ h. alex.
nō posuit eam exp̄sse tamen implicite eā nō negauit.

Notandum scōo: q̄ Conceptio

genex describit sic. Est duoz sbs̄tantiuoz diuersoz genex diuer
sas vñ tāq̄ diuersas res scōiū mediāte p̄iūctiōe copulatiua vel
aliq̄ ei equalēte respectu dōnis adiectiual̄ plis nūeri p̄formātis
se in gñe cū dōne cōcipiēte et nō concepta mediata z pmissiua
associatio. Cuius diffinitionis declaratio sufficient̄ pōt habere
ex p̄cedentibus. Cūtiū aut̄ in pceptione genex ē discōueniētia
vnius sbs̄tantiui cū adiectiuo in gñe: vt vir et vxor sunt iuncti
vbi dō cōcepta scz vxor: discōuenit cū isto adiectiuo p̄icipiali
iuncti in genere. Rō aut̄ excusans ē duplex gñalis et specialis.
Generalis est triplex scz breuitas metri z melior vel firmit̄ me
morā vt dictū ē circa appōnem. Rō aut̄ excusans specialis ē vt
vnū et idem acc̄is p̄ adiectiuū importatū scōm speciem sc̄are
inesse diuersis rebus vt p̄ in ista vir et vxor sunt iuncti vbi con
iunctio matrimoniū scatur inesse viro et etiā mulieri.

Notandus terciō: q̄ ex Littera

alex. eliciūt̄ tres regule quib⁹ h̄z fieri pceptio gñm. Prima di
ctio masculini generis apta nata ē cōcipe dōnem sei gñis me
diante p̄iūctiōe copulatiua respectu adiectiui p̄formāt̄ se i gñe
cū dōne p̄cipiēte z nō cōcepta vt vir et vxor: s̄ iuncti. Sc̄da reglā
dō masculini gñis apta nata ē p̄cipe dōnez neutri gñis mediā
te p̄iūctiōe copulatiua respectu adiectiui plis nūeri qd̄ p̄forat se i
gñe cū dōne cōcipiente et nō cōcepta vt bos et iumentū sunt
ad p̄sepe ligati. Tercia regula dō feminini gñis apta nata est
concipe dōnem neutri⁹ gñis mediāte cōiunctione copulatiua
vñ aliq̄ ei equalēte respectu adiecti plis nūeri p̄formāt̄ se i gñe cū
dōne p̄cipiēte z si pcepta vt leges et plebiscita s̄ coacte p̄ vim.

De regimine Nominatiui.

Unde lex est statutū ghaliter oēs concernēs q̄ sunt capaces illi^o statuti vt diligere deū ex toto corde ex tota aīa et ex totis virib^o vt p̄z deū. 6. 7. 11. Sed plebiscitū est statutū nō p̄cernēs omnes hoīes sed aliquā certā cōitatē: et dī plebiscitū q̄lī scīa plebis vel statutū ad plebem p̄tinēs. Rō aut̄ istū^o quare masculinū p̄cipit femininū et neutrū est ista q̄ dco cōcipiēs d̄z esse dignior dcone cōcepta ex quo dco concipiēs agit in dconem conceptā: oē aut̄ agens nobili^o ē passo tercio de aīa: masculinū aut̄ ḡis ē digni^o q̄ femininū et neutrū. Q̄ masculinū ḡis sit dignius q̄ femininū p̄z q̄ masculinū fcat sub p̄p̄tate actiua femininū aut̄ sub p̄p̄tate passiua mō actiū est digni^o passo: q̄ aut̄ masculinū sit dignius q̄ neutrū: p̄z q̄ masculinū fcat aliqd̄ positīue: neutrum aut̄ fcat priuatiue mō positī dignius ē puatiuo: sic s̄lī p̄t dici de genere feminino respectu neutrius.

Notandum quarto et vltimo.

Q̄ conceptio genex ē duplex sc̄z explicita et implicita siue formalis et virtualis. Cōceptio genex explicita vel formalis ē vbi dco concipiēs et p̄cepta ambe exp̄sse ponūtur vt vir et vxor sūt iūcti. Alia aut̄ ē p̄ceptio implicita et est q̄lī dco p̄cipiēs et p̄cepta nō exp̄sse ponunt sed in aliqua alia dcone includunt vt h̄ vtrq̄ iacet p̄nus vbi dco concipiēs et cōcepta nō exp̄sse ponuntur sed in ista dcone distributiua vterq̄ includunt q̄ valet tñ̄ paris et helena iacent p̄ni vbi dco masculini ḡis sc̄z paris v̄l petrus concipit dconem feminini generis sc̄z helena. De conceptione generū iplicita est ista r̄la. Dictio distributiua p̄ duab^o v̄l pluri bus dconibus quaz vna est masculini et alia feminini generis causat conceptōem genex implicitā vt vterq̄ iacet p̄nus q̄ v̄z istam petrus et helena iacent p̄oni. Non est aut̄ intelligēduz q̄ hec oratio p̄oni^o vterq̄ iacet s̄m se vt sonat in verbis esset incongrua q̄ in ea xbum h̄is v̄m verbi substantiui regit similes casus ante et post sed vult q̄ ē oratio incōgrua et p̄ceptorīa quā tum ad resolutionē et equalentiā valet em̄ istā paris cū helena iacet p̄oni et hec estofo conceptoria et qdā dicūt q̄ in textu d̄z ponit paris q̄ p̄pter paridē q̄ rapuit helenā troia desolata et de structa est cōiter tamen in l̄ra legīt petro vtrūq̄ b̄i sed p̄mū cōuenientius. Istis notabilibus sic stantibus est.

Cōclusio responsalis Determi-

De regimine Nominatiui.

natio alexandri de conceptione generum ē sufficient in littera assignata patet conclusio ex his que dicta sunt.

Arguit primo. Conceptio generum nō fit sicut cōceptio personarum igitur littera falsa probat antecedes qz conceptio generum fit inter dōcōnes eiusdem persone et fit respectu adiectiui. Conceptio autē personarum fit inter diuersas personas et respectu verbi: igitur. Tenet p̄sa qz aduerbiū similitudinis denotat cōuenientiā aliquorū omnimodā. Adaior patet in isto exemplo vir et vxor sunt iuncti vbi dōcō concipiēs scz vir et dōcō concepta scz vxor sunt eiusdem persone qz terciē et ibi ponit h̄ adiectiui iuncti. Adinor patet in isto exemplo ego et tu damus vbi dōcō concipiēs ē prime persone et dōcō concepta tu scōe persone et fit respectu verbi. Dico v̄x argumentū concluderet si hoc aduerbiū vt in littera positū diceret oīmōdā similitudinē vt cōuenientiā sed debet dicere aliquāle vult q̄ alexander q̄ aliq̄ est similitudo inter conceptionē generum et personarum h̄ nō oīmōda et ē similitudo hec qz sicut cōceptio personarum fit inter dōcōnes diuersarum personarum sic cōceptio generum fit inter dōcōnes diuersorū generum differentia autem ē dicta superius.

Ad scōdo. Alexander iptinenter determinat de p̄ceptione generum pbatur sic: h̄ soluz debet fieri deteriatō de figuris q̄ respiciūt regimē n̄ti: Sz h̄ nō fit i p̄ceptione ḡm. igitur Adaior quia h̄ ē capitulū n̄ti et p̄ p̄ns in eo d̄nt determinari figure he q̄ respiciūt regimē n̄ti. Adinor patet qz cōceptio generū fit inter adiectiui et subm mō adiectiui nō regit subm nec econuerso vt pbatū ē aū. Dico v̄x argumentū cōcludit q̄ loquēdo absolute de cōceptione generum nō in p̄patione ad conceptiones personarum tūc de cōceptione generum determinatio qdā mō eēt imptinens sed qz conceptio ḡm h̄ considerat vt h̄ p̄ueniētiā et differentia cū conceptione personarum recto ordine h̄ de ip̄a determinatur. Simile em̄ (vt p̄z primo de aia) cognoscit simili: recte post determinationem de conceptione personarū hic determinatur de conceptione generum.

Arguit tercio. In isto exemplo virgo cū x̄gine iuncti non est conceptio generum igitur pbatur aū. In cōceptione ḡm d̄nt esse dōcōnes diuersorū generum h̄ nō ē sic igitur Adaior ē nota ex diffinitione conceptionis generum. Adinor p̄z qz tā dōcō concipiēs q̄ cōcepta sunt eiusdem generis patz qz rectus et obliquus sunt eiusdem generis vt in plu.

*Ad h̄c d̄nt
h̄c d̄nt ibi n̄t p̄pationem
h̄c d̄nt ibi n̄t p̄pationem*

De regimine Nominatiui.

rimum modo virgo ē generis cōis g̃ etiā obliquus scz virgine.
Dico vñ argumentū concludit si in p̃dicta oratione dcõ con-
cipiens scz virgo caperet absolute in exemplo p̃dicto mō virgo
in nominatiuo capis in masculino gñe tñ: p̃ sancto ioāne: vir-
gine aut̃ in obliquo capis in feminino gñe tñ: p̃ x̃gine gloriosa
maria z sic masculinū cōcipit femininū dcõ cñ cōis gñis p̃t ac-
cipi qñq; in masculino qñq; aut̃ in feminino.

Arguit quarto In isto exemplo x̃go cū x̃gine
non est conceptio generū: igit̃
p̃batur sic min⁹ dignū nō p̃cipit magis dignū s; h̃ min⁹ dignū
cōcipet magis dignū igit̃. Ãd hoc p̃z ex declaratis. Ãd hoc qz h̃
dcõ x̃go fecit sc̃m̃ ioāne s; hec dcõ x̃gine fecit x̃ginē gloriosam
maria: mō virgo gloriosa maria dignior fuit sancto ioāne. Dico
verum argumentū concluderet si dignitas p̃structibilū debet
attendi simplr ex pte rerum fecatarum sed d; pot⁹ attendi rōne
modoz fecandi p̃structibilū mō h̃ p̃structibile x̃go in p̃dicta
oratione h; modū fecandi digniorē q̃ virgine patet qz x̃go fecit
sub proprietate actiua sed x̃gine sub proprietate passiua modo
proprietates actiua est dignior passiua.

Arguit quinto Constructibilia in conceptōe
generum non fecant diuersa p̃
batur in ista oratione: petrus et sua reuerentia sunt honesti i qua
oratione dcõ concipies petrus et dcõ cōcepta scz sua reuerentia
fecant idē p̃batur qz petrus z sua reuerentia sunt idē p̃bať quia
accidens et subiectū numero sunt idē primo topicoz mō illa q̃
numero sunt idē maxime idēptitate sunt idē vt patet. s.
metaphice. Dico licet in ista petrus et sua reuerentia s; honesti
constructibilia non fecant diuersa materialiter et numero tamē
fecant diuersa formaliter qz acc̃s z subiectū sunt diuersa formalr
d; eñ. i. p̃hicoz. Acc̃s et subiectū si sunt duo sunt. Alij at̃ dicūt
qz licet in p̃dicta oratione constructibilia non significāt diuersa
tamen fecant tanq̃ diuersa.

Arguit sexto Ex littera Alexandri sequitur fal-
sum igitur probatur: quia sequitur
qz in conceptione generum deberet poni plura adiectiua qd̃ est
falsum: probatur sequela et ex textu cum dicit. Adiectiua tenet
generis. Dico qz in littera committitur vna figura que dicitur
Alleothea que habet fieri quando numerus ponit̃ p̃ numero
vel casus ponit̃ p̃ casu z sic h̃ ponit̃ nūerus pl̃s p̃ singulari.

De regimine Nominatiui.

Ad septimo. Aliubi est conceptio generū et tñ ibi nullū ponitur adiectiuū patet in ista oratione iohannes et katherina sunt duo reges q̄ videt esse cōceptorū et tamen ibi nullū ponit adiectiuū. Mō duo p̄ q̄ duo reddit suppositū verbo q̄ nō ē adiectiuū. Tenet p̄ia q̄ adiectiuū nō reddit suppositū vbo: añs p̄ in ista oratione duo sedēt. Dico q̄ in p̄dicta orōne nō est cōceptio genex s̄ ē simpli p̄grua. Et dico q̄ hoc nomē reges ponit p̄ticipialiter p̄ regnātes et sic p̄dicta orō v̄z tñ iohānes et kateria s̄ duo reges. i. duo regnātes.

Arguit vltimo. In ista oratione: pron^o vterq̄ iacet nō ē conceptio ḡm: igit̄ p̄batur oīs cōceptio genex includit aliq̄ vitii: s̄ in ista orōne p̄ius vterq̄ iacet nullū ē vitii igit̄. Añs: est nota a p̄ior: p̄ q̄ in ista vterq̄ iacet pron^o vbum h̄is vūm verbi substatīui sc̄z iacet regit similes calus ante et post vnde ista valet tñ vterq̄ in iacēdo est pronus vel lasciuus. Dico v̄z argumētū p̄cludit q̄ in ista oratione vterq̄ iacet pronus nullū est vitii quo ad vocem et primariā considerationem sed quātum ad resolutionem bene ibi est vitium et incongruitas et conceptio generū implicita et resoluitur petrus et helena iacent proni.

De Prolepsī.

Bisungit regimē quod iunxerat añ plēpsis

Hi metuunt: alius dños: aliusq̄ magistros
Utrum littera Alexandri de p̄
lempsi sit bene assignata. Pro intellectione littere.

Notandum est primo. Prolepsis est duplex qdā ē locutionis et ē constructio in q̄ p̄mittit multitudo grāmatalis respectu verbi vel adiectiui sub cōformitate accitū grāmataliū et postea fit subiunctio dēonū importantiū pres illi^o multitudis etiā sub cōuenientia accitū grāmataliū exēti de adiectiuo q̄ tuor hoies sunt colorati isti duo albedine isti duo nigredine exemplū de verbo homines currūt illi viennā illi craconiā et de tali hic nihil ad propositum. Alia aut ē plēpsis constructionis

De impedimentis.

rum. Añs equiuocū sepe ponit in oratione et tūc añs capis pro vno scato et relatiuū refert ipm in alio: vt in exemplo p̄dicto h añs manus qđ ē equocū capis p potestate diuina q nos creauit et relatiū q refert illud añs p manib⁹ corpaliū xp̄i q sē crucifi. xe. Quidū vñ improprietatē ē diuersa scatio añtis et relatiui q tñ dñt scare candē rē. Rō excusans qz in vno añte includūt plura scata et q añs p̄t stare p vno scato et relatiuū p̄t referre añs p alio vñ h nomē manus ē equiuocū. Primo em̄ scat partē hoīs et sic d: tercio de anima manus ē organū organo:ū. Scdo manus scat potestātē vt etiā herodes misit manū z pprehēdit petz. Dossea alexander ponit. Decimū impedimentū cū d: Et numerum mutat: hominē diuina potestas plasmat eosq; marem factor creat et mulierē: et vult tale documentū. Añs et relatiuū sepius disconueniūt in numero vt in exemplo p̄dicto vbi añs hominē est singularis numeri et relatiū eos est pluralis numeri. Quidū est disconuenientia añtis et relatiui in numero. Rō excusans est cōueniētia añtis et relatiui in scato añs em̄ hominē qz ē vñ et p pñs p̄tinet multa qz vñ ē vñ in multis z vñ de multis z ex pñti etiā posuit relatiū eos in plurali nūero quod significat multa. Dossea alexander ponit. Undecimū impedimentū cū d: Inuenies positū sine p̄cedēte relatiū. Ipsa petēda mihi iūno de pellice dixit. Glens magdalena querit si sustulit illū. Et ē documentū tale. Relatiū sepius ponit sine añte exp̄sse posito et hoc fit duplici de cā vt d: ioannes monachi aut cā indignatōis et ire vt in primo exemplo: aut causa amoris obticēdi vt i scdo. Improprietatē ē positio relatiui sine añte. Añs em̄ et relatiū sunt correlatiua mō posito vno correlatiuorū etiā d: poni aliud. Rō excusans ē abilitas intelligēdi añs in relatiuo et sic aliq dicunt q h p̄mittit eclipsis. Alexander ponit. Duodecimū impedimentū relatiui et añtis cū d: Indiffinitē p̄cedēs siue relatiū. Sepe locas nullū designās inde locatū. Luncta timēt hominē qz p̄sidet ip̄e creatis: et ē h sepi⁹ in oratiōe vbi tā añs q pñs ponit sic q nullū illoz scat certū scatū et d: ioannes monachi q tūc antecedens et relatiuū supponūt cōfuse tantū quia nec antecedēs nec consequēs verificant p̄cero supposito. Improprietatē vel vitium est quia antecedēs et relatiuū debent scare aliquā rē determinatam ex quo construunt cū verbis significantib⁹ actū mō actus sunt suppositoꝝ primo methice. Ratio aut excusans ē conuenientia antecedētis et relatiui in scato. Antecedēs em̄ ē vñ

De impedimentis.

et tale fecit vltiter et confuse sic etiam relatiu. Postea ponit Tredecimum impedimentum cum dicitur. Et personale pmutat proprietatem. Ut domino benedic aqua que super celos extat. et est impedimentum hoc. Antecedens et relatiuum sepius discoueniunt in persona ut in exemplo predicto: huiusmodi autem aqua est utriusque casus et sedes persone et relatiuum que est tercie persone. Vltimum et improprietas est discouenientia antis et relatiui in persona. Ratio excusans quod antecedens et relatiuum fiant idem huiusmodi sub diuerso modo. Illud enim quod fecit antecedens primarie huiusmodi relatiuum fecit secundarie. Sequitur corollarie primo ex ista quod ad vtrumque se habet fit relatio vnde dicitur florista. Ratio fit per quantum directa relatio casum. Illaque vtrumque nunquam scit habere relatum. Sequitur corollarie secundo quod in istis exemplis xguli qui scripsisti eneida viuus memoria Ite criste fili dei viui qui natus es de maria. Ite in illa gaude maria xgo qui cunctas hereses sola interemisti. Ite in illa benedictus dominus qui sedes super cherubin non fit relatio proprie ad vtrumque sed potius ad ntrum illius vtrumque patet quod relatiua carent vtro. Vltimo alex. ponit Vltimum impedimentum in naturam relatiui et antecedentis cum dicitur. Ratio des ad vocem quique relata sed ad rem. Ratio: bona gens deus est pector eorum et est huiusmodi impedimentum. Relatiuum sepe refertur ad fecatum antecedentis et non ad vocem antecedentis ut in exemplo predicto hoc relatiuum eorum non refertur ad huiusmodi antecedens bona gens quod discoueniunt huiusmodi refertur ad animum secundum fecatum suum ut scilicet ad ly hominum vbi enim predicta oratio tamen bona gens est scilicet viri et mulieris deus est pector eorum scilicet hominum. Improprietas est quod antecedens et relatiuum discoueniunt in numero et etiam relatiuum dicitur referri tam ad antecedens secundum vocem quam secundum fecatum quod huiusmodi non fit. Ratio excusans est couenientia scationis antecedentis collectiui singularis numeri cum relatiuo pluralis numeri In nomine enim collectiuo fiant plura dicitur enim iohes ianuenis. Ratio enim collectiuum est quod in singulari numero fit plura ut gēs ipsi.

Notandum quarto et Vltimo.

Alex ponit impedimenta in quantum regula gramaticalē que est quod demonstratiuum et suum demonstrabile debent puenire in tribus sic adiectiuum et subiu in numero in genere et in casu: ut iste homo in ista regula alex. ponit impedimenta duo: primum tenet se ex parte fecati: secundum tenet se ex parte pformitatis primum tagit cum dicitur. Impersonalis fit demonstratio sepe. Sal monstras dicitur: te misit aqua eliseus. Pro quo scimus demonstratio est duplex quada personalis et est quando res demonstrata subiacet et personae visui ut iste homo demonstrando hominem presentem Illa autem est demo

De impedimentis.

q̄ hūctio cōiungit siles casus q̄ ad vocē l; diūfos q̄ ad p̄catum
vt hōz asinus currūt. Seq̄t corollarie q̄ h nō ē p̄dictio p̄iūctio
cōiūgit diuersa igit̄ si p̄iūgit silia p̄z q̄ diūstas refert̄ ad res p̄ca-
tas s; silitudo q̄ ad voces contradictio autem debet fieri ad idē
vt patet primo periermenuram.

^{q̄ p̄iūctio}
Fiet asinbasma sine recto clausula plena

^{q̄ p̄iūctio}
Ne tedet vicij; placet illa iura teneri

^{q̄ p̄iūctio}
Questio fit; si fiat in his cōstructio duplex

^{q̄ p̄iūctio}
Huic placet esse p̄bo; nobis placet eē pitos

^{q̄ p̄iūctio}
Iungere cōsimiles debet coniunctio casus

^{q̄ p̄iūctio}
Quā nisi p̄ter q̄ similem retinēt sibi formam

^{q̄ p̄iūctio}
Actum sine pati signare gerundia possunt

^{q̄ p̄iūctio}
Atq; supina p̄ h datur his cōstructō duplex

^{q̄ p̄iūctio}
Si tñ a verbis veniant signantibus actum

^{q̄ p̄iūctio}
Hec delectatur in spectando quasi pulcra

^{q̄ p̄iūctio}
Deq; gerundiuis que sum gerit; eē videtur

^{q̄ p̄iūctio}
Questio; si triplex illis constructio detur

^{q̄ p̄iūctio}
Presbyter essendi causa vis clerice radi

^{q̄ p̄iūctio}
Militis essendi causa precor arma parari

De impedimentis.

Essendi regem causa me posco iuvare

Infinitivo primum distingue supinum

Atq; gerundius primis suprema supina

Sic iungā verbo: p quod motum tibi signo
Utrum Littera alexandri In-
cipiendo ibi. Fiat asinbasima vsq; ibi. Fiat de voce sermo quicq;
per illā. sit bene posita. Pro intellectu littere.

Notandum est primo constructio sim-
plicitatis est triplex. Prima de asinbasimatica et constructio in qua nūc
construitur cum verbo intrinsece ut homo currit: et de qua si quod est con-
et basis fundamentum quasi cum fundamento quod suppositum et apposi-
tum sunt fundamentum constructionis cuius ratio est ista. Sicut est in na-
tura sic est in arte sed in natura materia cum forma est fundamentum
totius esse quod etiam in arte constructio suppositi et apppositi est fundamē-
tum totius constructionis. Maior est aristotelis scilicet philosophorum ars
imitatur naturā. Minor est nota quod ex actu et potentia fit unum per se
ut per nono methice: modo materia est potentia forma autem actus.
Suppositum autem in arte habet se ut materia et appositum ut forma
quare concluditur quod constructio suppositi cum appposito est fundamentum con-
structionis. Secunda constructio est parasinbasimatica et est constructio
ubi cum obliquo a parte post ubi scilicet denotatur fieri transitio de una per-
sona in aliam ut ego diligo petrum et de qua para quod est iuxta et ba-
sis fundamentum quasi iuxta fundamentum talis enim constructio non
habet omnia que requiruntur ad orationem perfectam quod licet habet verbum perso-
nale tamen non habet suppositum. Tercia constructio de asinbasimatica:
et est constructio ubi impersonalis cum obliquo a parte ante ut iohannis in-
terest currere: et de qua ab a quo est sine et basis fundamentum quasi sine fun-
damento quod non habet fundamenta constructionis quod nec verbum perso-
nale nec nomen. Primam constructionem stoici vocabant dignas. Se-
cundam vocabant minus dignas sed tertiam vocabant indignas
eo quod sunt sine recto et verbo personali. Postea alexander in textu
mouet unum dubium utrum iste orationes. huic placet esse probo